

[Søren P. Larsen.]

sagn i Fortiden, kunde vi ogsaa have haft større Besparelser paa Normeringsloven, end der nu findes.

Vesterager: Det er kun et Par korte Bemærkninger. Jeg kan i det væsentlige henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler fremhævede. Her er Tale om en Institution og om Ansættelse i en fremskudt Stilling inden for denne Institution. Hvis vi i Lønningsraad og Lønningsudvalg ved enhver Lejlighed skulde drøfte vedkommende Ansøgers Kvalifikationer, blev det et meget stort Arbejde, og saa vilde mange Ting komme til at spille ind. Derfor har jeg end ikke nævnt Navnet paa den Dame, der er Tale om, fordi det ikke skal faa Indtryk af noget som helst i Retning af personlig Forfølgelse, men vi kan heller ikke tage rent følelsesbetonede Indlæg i Betragtning i vort Arbejde, naar vi staar over for Tjenstemandsloven og dens Konsekvenser. Jeg fremhævede derfor ikke dette Forslag som noget, der var os saa forfærdeligt imod, men jeg vil dog gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at vi faar mange Henvendelser fra Folk, der sidder i smaa Stillinger, og som beder, om der dog ikke kan tages en lille Smule Hensyn til dem, men som afvises. Jeg har aldrig, aldrig nogen Sinde søgt at bruge dette i Agitationen eller paa anden Maade og heller ikke i Aar over for denne i Virkeligheden skrappt barberede Normeringslov. Jeg har bøjet mig for det, og sagt til disse Mennesker: Det kan ikke nytte noget at bringe det frem, for vi maa følge den Recept, som Finansministeren har givet os, da vi begyndte paa Arbejdet inden for Lønningsraadet. Det maa jeg dog have Lov til at fremhæve. Men naar man er enig om det alt sammen paa nær dette ene og vi staar over for en Revision af den paagældende Lov til næste Aar, kunde man efter min Mening godt vente med at fastlægge saadanne Lønnings- og Pensionsforhold, til Revisionen finder Sted — saa havde vi været fri for denne Uoverensstemmelse i Forbindelse med den ellers saa fredelige Normeringslov. Det burde vi have været skaaenet for — det var det, jeg ønskede at sige.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal til de ærede Talere, der er imod den Bestemmelse, vi her drøfter, kun sige, at det er aldeles ikke ud fra følelsesmæssige Hensyn, der er stillet Forslag om en Pensionsordning for den paagældende Formand, det er

ganske simpelt ud fra saglige Hensyn. Det er et fuldkommen sagligt Problem, om man til et givet Arbejde ønsker at knytte en bestemt Person eller ikke. Saaledes var det her; man ønskede til dette Arbejde at knytte denne bestemte Person, og det gav sig allerede i Fjor Udtryk paa den Maade, at man ud over den normale Løn, der blev fastsat for Formanden for Husholdningsraadet, yderligere vedtog, at der skulde ydes et personligt Tillæg paa 1 500 Kr. til Stillingen, saa længe den blev beklædt af Fru Braae, og det blev allerede i Fjor fastsat ved en Bestemmelse paa Finansloven.

Man gjorde dengang op, at det vilde betyde ikke alene et personligt Tillæg til Lønnen, men ogsaa en Pensionsordning, og man gjorde i den Indstilling, der blev forelagt angaaende hele Lønordningen, Rigsdagen opmærksom paa, at saaledes vilde det være. Det var ud fra rent saglige Synspunkter, ud fra de Ønsker, der var fremkommet fra Husholdningsraadets Side, at man traf denne Ordning, og man vilde simpelt hen ikke kunne have bevaret Fru Braae for dette Arbejde, hvis man ikke havde truffet denne Ordning, idet hun ikke var i Stand til at opretholde den Tjenestefrihed længere inden for Københavns Kommune, som var tilstaaet hende i den Stilling, hun havde der. Altsaa, Fru Braae maatte vælge, og vi maatte vælge, og Resultatet blev altsaa, at man valgte paa den Maade, som vi her har talt om. Men det var ud fra rent saglige Hensyn, og denne Sag har overhovedet ikke noget med Følelser at gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Det kunde aldrig falde mig ind at ville sige, saaledes som den højtærede Finansminister har forstaaet det, at Valget var følelsesbetonet. Naar jeg brugte det Ord, var det i Forbindelse med den Agitation, som den højtærede Finansminister anvendte, og hvori de personlige Forhold blev trukket saa stærkt frem, medens jeg ønskede, at Forhandlingerne her udelukkende skulde have drejet sig om det rent principielle, der knytter sig til Lønningslovens Bestemmelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3 og 4 vedtoges uden Afstemning.